

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินการทดลอง
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ในคดีต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในระหว่างพิจารณาคดีและที่ถูกควบคุมความประพฤติ ที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี จำนวนประมาณ 480 คน แบ่งชาย 335 คน หญิง 45 คน โดยยังไม่เคยผ่านการบำบัด (Psychotherapy) หรือการให้คำปรึกษา (Counseling) เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. อ่านหนังสือออก และสามารถทำแบบวัดความตระหนักรู้ในตนเองได้
2. ไม่มีภาวะสติปัญญาบกพร่อง หรือมีพยาธิสภาพที่สมอง
3. มีคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50
4. สมัครใจเข้าร่วมงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี และได้รับการทดสอบวัดความตระหนักรู้ในตนเองแล้ว โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยตัวเอง คัดกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังนี้ คือ

1. ให้เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดชลบุรี จำนวน 480 คน ที่มีอายุ ระหว่าง 13-18 ปี ทำแบบวัดความตระหนักรู้ในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยสร้างจากกรอบแนวคิดและนิยามของการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ (Gestalt Therapy)
2. นำแบบวัดความตระหนักรู้ในตนเองมาตรวจให้คะแนนตามที่กำหนดไว้เรียง

ลำดับจากคะแนนสูงมาหาต่ำ คัดเลือกเฉพาะเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่มีคะแนนความ
ตระหนักรู้ในตนเองอยู่ในระดับต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา

3. จากนั้นผู้วิจัยสัมภาษณ์ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่ได้จากข้อ 2 เพื่อสอบถาม
ความสมัครใจในการเข้าร่วมการศึกษาทดลอง

4. จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจเข้าร่วมใน
การศึกษาคั้งนี้อีกครั้ง ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งกลุ่ม
ตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 8 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับวิธีการทดลอง โดยการได้รับการให้คำปรึกษา
แบบ เกสตัลท์ จำนวน 8 คน

กลุ่มควบคุม คือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการทดลอง คือ ไม่ได้รับการให้คำปรึกษา
แบบเกสตัลท์ แต่ได้รับการให้คำปรึกษาตามปกติที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจัด
จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์
2. แบบวัดความตระหนักรู้ในตนเอง

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ เป็นโปรแกรมการให้คำปรึกษา
แบบเกสตัลท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และทำการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือแล้ว มีขั้นตอนในการจัด
ทำเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบ เกสตัลท์
วิธีการและเทคนิคในการให้คำปรึกษา และความตระหนักรู้ในตนเอง เพื่อเป็นแนวทางใน
การกำหนดขั้นตอนการสร้างโปรแกรมให้เหมาะสมกับปัญหาและสภาพของผู้รับคำปรึกษา
2. สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
และความตระหนักรู้ในตนเอง รวมทั้งมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย ครั้งนี้
3. นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ ที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อ ศาสตราจารย์
ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จัตุรงค์กุล คณบดีคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความ

สอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการดำเนินการและการประเมินผล แล้วผู้วิจัยนำโปรแกรมมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิให้เหมาะสม

4. ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปฝึกปฏิบัติและทดลองใช้ในการให้คำปรึกษากับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 ครั้ง เพื่อให้ผู้วิจัยเกิดความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์และถ่ายทอดการนำไปปฏิบัติ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้จริง

5. นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้ในการวิจัย (ภาคผนวก ก) โดยการใช้ทดลองกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดชลบุรี

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 4 คน ๆ ละ 1 ชั่วโมง เวลา 9.30 น.-11.30 น. และเวลา 13.00 น.-15.00 น.

แบบวัดความตระหนักรู้ในตนเอง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในตนเอง จากตำรา เอกสาร และงานวิจัย
2. ศึกษาแบบทดสอบการวัดความตระหนักรู้ ทั้งลักษณะข้อคำถาม วิธีการให้คะแนนและการแปลความหมาย
3. สร้างเครื่องมือแบบทดสอบวัดความตระหนักรู้ โดยสร้างข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับและเนื้อความให้มีความเหมาะสมกับกลุ่ม ตัวอย่าง ทั้งด้านลักษณะข้อคำถาม เพื่อให้สอดคล้องความเข้าใจและการตอบคำถาม
4. นำเครื่องมือไปให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุง เพื่อแก้ไขและปรับปรุงในขั้นต้น
5. นำแบบวัดความตระหนักรู้ในตนเองที่ได้เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. เฉลิมวงษ์ วัจนสุนทร รองศาสตราจารย์ ดร. มรว. สมพร สุทัศนีย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ อนุพงษ์ สุธรรมนิรันดร์ ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาทำการตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้
6. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยที่ผู้วิจัยนำไปทดลองกับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน

ตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำมาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนน ทั้งฉบับ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ (Item – test Correlation) โดยถือว่าคะแนนรวมทั้งฉบับ เป็นคะแนนที่แทนโครงสร้างรวม ๆ ของคุณลักษณะที่ต้องการวัด ดังนั้นข้อคำถามใดมีค่า สหสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูง (หมายถึง สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ) ข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้างสูง สามารถใช้วัดในสิ่งที่เป็นโครงสร้างของคุณลักษณะนั้น ๆ เลือก ข้อคำถามดังกล่าวไว้ใช้ในการทดลอง ส่วนข้อที่มีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมต่ำตัดทิ้ง หรือนำ มาปรับปรุงแก้ไขใหม่

7. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูง คือมีความเที่ยงตรงเชิง โครงสร้างของคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้ 30 ข้อ เพื่อนำมาใช้ในการทดลอง

8. หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยคัดเลือกข้อที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ 7 มาหาค่าความเชื่อมั่น แบบ ครอนบาค โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 125-126) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .82

โครงสร้างและองค์ประกอบของแบบวัดประกอบด้วย 8 ด้านคือ

1. ด้านการมีสติ เป็นผู้รับรู้ความรู้สึก ตามความต้องการความคิดต่าง ๆ ของตน สามารถสัมผัสถึงสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นในตนเอง ตลอดจนรับรู้สภาพแวดล้อม และความสัมพันธ์ของ ตนเองกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ข้อ 1, 8, 15, 20
2. ด้านการมีความคิด ความรู้สึก และการรับรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม ได้แก่ ข้อ 5, 6, 11
3. ด้านการไม่พะวงถึงอดีต หรือหวาดกลัวกับอนาคตที่ยังมาไม่ถึง ได้แก่ ข้อ 2, 16, 22, 23
4. ด้านการมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง สามารถเผชิญและยอมรับ คำติชมด้วยความเต็มใจ ได้แก่ ข้อ 3, 24
5. ด้านการรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง สามารถยอมรับข้อผิดพลาดและ ปรับปรุงแก้ไขตนเอง โดยไม่กล่าวโทษคนอื่น ได้แก่ ข้อ 27, 28, 29
6. ด้านมีอารมณ์มั่นคงไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ได้แก่ ข้อ 4, 7, 10, 13, 19
7. ด้านสามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมเมื่อเผชิญกับความคับข้อง ใจ ได้แก่ ข้อ 12, 17, 25, 26, 30
8. ด้านการตัดสินใจได้ถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง และรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ

ใจนั้น ได้แก่ ข้อ 9, 14, 18, 21

ข้อความที่แสดงถึงการมีความตระหนักรู้ในตนเอง ซึ่งเป็นข้อความเชิงบวก ถ้าตอบว่า แทบไม่เคยเลยได้ 5 คะแนน ถ้าตอบว่า นาน ๆ ครั้งได้ 4 คะแนน ถ้าตอบว่า บางครั้ง ได้ 3 คะแนน ถ้าตอบว่า บ่อยได้ 2 คะแนนและถ้าตอบว่า บ่อยที่สุดได้ 1 คะแนน มี 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 18 และข้อ 27

ส่วนข้อความที่แสดงว่ามีความตระหนักรู้ในตนเองต่ำ ซึ่งเป็นข้อความในเชิงลบถ้าตอบว่า แทบไม่เคยเลย ได้ 1 คะแนน ถ้าตอบว่า นาน ๆ ครั้งได้ 2 คะแนน ถ้าตอบว่า บางครั้ง ได้ 3 คะแนน ถ้าตอบว่า บ่อยได้ 4 คะแนนและถ้าตอบว่า บ่อยที่สุดได้ 5 คะแนน ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30

การดำเนินการทดลอง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบเกสตอลท์ที่มีต่อความตระหนักรู้ในตนเองของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี จำนวน 8 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายแล้ว แยกกลุ่ม ตัวอย่างออกเป็น กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีการทดสอบระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ทำการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two-factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) (Winer, Brown & Michels, 1991, p. 509)

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

	b_1	...	b_j	...	b_q
a_1	G_1	...	G_1	...	G_1
\vdots	\vdots		\vdots		\vdots
a_2	G_2	...	G_2	...	G_2

a_1	แทน	กลุ่มทดลอง
a_2	แทน	กลุ่มควบคุม
b_1	แทน	ระยะก่อนการทดลอง
b_j	แทน	ระยะหลังการทดลอง
b_q	แทน	ระยะติดตามผล
G_1	แทน	จำนวนคนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์
G_2	แทน	จำนวนคนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์

วิธีดำเนินการทดลอง

มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ทำหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตในการเก็บข้อมูลการทดลองจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี

1.2 ผู้วิจัยเข้าพบผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดชลบุรี เพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการดำเนินการทดลอง

1.3 ผู้วิจัยเข้าพบนักจิตวิทยาประจำสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี เพื่อแนะนำตัวและชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทดลอง รวมทั้งของคำแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ วิธีการต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติตามขณะใช้สถานที่ในการทำการทดลอง

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยให้เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและ

คัมครองเด็กและเยาวชนทั้งหมดที่มีอายุ 13-18 ปี ทำแบบทดสอบ วัดความตระหนักรู้ในตนเอง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน ที่มีคะแนนเฉลี่ยความตระหนักรู้ในตนเองอยู่ในระดับต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมาได้จำนวน 16 คน ดำเนินการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มด้วยวิธี สุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน และบันทึกค่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้เอาไว้ถือเป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง

2.2 ระยะเวลาทดลอง เริ่มตั้งแต่ 15 กรกฎาคม 2545 ถึงวันที่ 18 กันยายน 2545 รวมระยะเวลา 17 วัน ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์แก่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เทคนิคและวิธีการตามลักษณะปัญหาของผู้รับการปรึกษาสัปดาห์ละ 3 วัน คือ วัน จันทร์ พุธ ศุกร์ (ในวันจันทร์ พุธ ศุกร์ ที่ตรงกับวันหยุด จะนำกลุ่มตัวอย่างมาทำการทดลองเสริมในวันอื่นจนครบ 10 ครั้งตามโปรแกรมการทดลอง) ในหนึ่งวันให้คำปรึกษาแก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน ใช้เวลาประมาณคนละ 1 ชั่วโมง แบ่งเป็นช่วงเวลา 9.30น-11.30น และช่วงเวลา 13.00น-15.00น. ผู้วิจัยดำเนินการให้คำปรึกษาแก่กลุ่มตัวอย่างในแต่ละคน ๆ ละ 10 ครั้ง โดยเริ่มจากคนที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, และ 8 ตามลำดับรวมทั้งสิ้นเป็นเวลา 17 วัน (7 สัปดาห์) ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ 2

กลุ่มควบคุมให้ดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ตามปกติ

2.3 ระยะเวลาหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้พูดคุยสอบถามความรู้สึกผู้รับการทดลอง ถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นขณะและหลังได้รับการทดลอง จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดความตระหนักรู้ในตนเองฉบับเดิมอีกครั้ง (Pose-test) ในวันสุดท้ายของการทดลอง

2.4 ระยะเวลาติดตามผล ในวันที่ 18 กันยายน 2545 ห่างจากระยะเวลาหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการวัดความตระหนักรู้ในตนเอง ด้วยแบบวัดความตระหนักรู้ในตนเองฉบับเดิม โดยวัดทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เช่นเดียวกับ ระยะเวลาก่อนการทดลอง และระยะเวลาหลังการทดลอง

3. นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องให้ครบถ้วนเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

ตารางที่ 2 การจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษารายบุคคลแบบเกสตัลท์สำหรับกลุ่มทดลอง
สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดชลบุรี 15 ก.ค.-18 ก.ย 2545

ว/ด/ป	9.30-11.30	13.00-15.00	ครั้งที่
พฤษฯ 15 ก.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	1
	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	
จันทร์ 22 ก.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	1
	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	
พุธ 24 ก.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	2
	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	
ศุกร์ 26 ก.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	2
	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	
จันทร์ 29 ก.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	3
	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	
พุธ 31 ก.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	3
	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	
ศุกร์ 2 ส.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	4
	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	
จันทร์ 5 ส.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	4
	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	
พุธ 7 ส.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	5
	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	
ศุกร์ 9 ส.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	5
	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	
	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	6
ศุกร์ 14 ส.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	6
	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	
	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	7
จันทร์ 19 ส.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	7
	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	
	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ว/ด/ป	9.30-11.30	13.00-15.00	ครั้งที่
พุธ 21 ส.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	7
	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	8
	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	
จันทร์ 26 ส.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	8
	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	
	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	9
ศุกร์ 30 ส.ค. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	9
	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	
	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	
จันทร์ 2 ก.ย. 45	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	10
	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	ทำแบบวัดหลัง
	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	การทดลอง
	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	
จันทร์ 18 ก.ย. 45 9.30-10.30	เด็กและเยาวชนคนที่ 1 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 3 (ชาย)	ทำแบบวัด
	เด็กและเยาวชนคนที่ 2 (ชาย)	เด็กและเยาวชนคนที่ 4 (ชาย)	ระยะติดตามผล
	เด็กและเยาวชนคนที่ 5 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 7 (หญิง)	พร้อมกันทุกคน
	เด็กและเยาวชนคนที่ 6 (หญิง)	เด็กและเยาวชนคนที่ 8 (หญิง)	

ตารางที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

สัปดาห์	1	2	→	17	19
การดำเนินการทดลอง	การทดสอบก่อนทดลอง	ให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ ทดสอบระยะหลังการทดลอง			ทดสอบระยะติดตามผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปร ระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated – measures Analysis of Variance : one Between-subjects Variable and One Within-subject Variable) (Howell, 1997, p. 458, 1999, p. 357) และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยภาษา QBASIC (ไพรัตน์ วงษ์นาม, 2540) และเมื่อพบความแตกต่างทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Procedure)